

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Javůrkové a soudců Mgr. Štěpána Hnanička a JUDr. Lucie Bičákové ve věci

žalobkyně: **ESSENS EUROPE SE**, IČ 29375819
sídlem Zaoralova 3045/1e, 628 00 Brno – Líšeň
zastoupené Mgr. Tomášem Šulkem, advokátem
sídlem Čechyňská 361/16, 602 00 Brno - střed

proti

žalované: **Paynovatio a.s.**, IČ 05927994
sídlem Opletalova 1337/29, Nové Město, 110 00 Praha 1
zastoupené Mgr. Michaelem Kohlem, advokátem
sídlem Blanická 922/25, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

o zaplacení částky 2 000 000 Kč s příslušenstvím,

k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 13. října 2020, č. j. 30 C 7/2019-171,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se **potvrzuje.**
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího právního zástupce Mgr. Michaela Kohla náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 33 200 Kč

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu o zaplacení 2 000 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení od 21. 12. 2018 do zaplacení (výrok I.) a uložil žalobkyni povinnost uhradit úspěšné žalované náklady řízení ve výši 191 050 Kč (výrok II.).

Shodu s prvopisem potvrzuje N. K.

2. Rozhodl tak o požadavku žalobkyně na vrácení částky, kterou žalované uhradila v souvislosti s uzavřením „*Smlouvy na výrobu a dodávku předplacených/ debetních karet*“ (dále jen Smlouva) jako zálohu na úhradu provozních nákladů na jejich přípravu. Tento peněžitý nárok odůvodnila tím, že ačkoli pro podstatné porušení smlouvy od ní řádně odstoupila, když zjistila, že žalovaná není schopná ani ochotna v dojednané ani dodatečně stanovené lhůtě zajistit pro ni, resp. pro její zaměstnance či obchodní partnery (dále též jen *Koncoví uživatelé*) výrobu, personalizaci, uvedení do oběhu (aktivaci) a dodání specifikovaných karet, žalovaná jí uhrazenou zálohu nevrátila.
3. Vyšel ze zjištění, že 6. 4. 2018 účastnice uzavřely písemnou Smlouvu, jejímž předmětem nebylo pouze vyrobení, personalizace a dodání platebních karet tzv. „*Koncovým uživatelům*“. Smlouva předpokládala založení dlouhodobějšího právního vztahu, v jehož rámci by žalovaná spravovala účty *Koncových uživatelů* a poskytovala i další související služby spojené s blokáci karet, vydávání nových, s evidencí jejich aktuálních držitelů atp. Žalobkyně v dubnu 2018 v souladu se smlouvou uhradila žalované částku 2 000 000 Kč jako zálohu na úhradu provozních nákladů na přípravu platebních karet. Během navazující spolupráce měla být složená záloha postupně žalobkyni vrácena.
4. Ve smlouvě absentuje přesná specifikace vlastností platebních karet, když strany v písemné smlouvě jednoznačně nevedly, jaké bankovní operace bude možné s objednanými platebními kartami provádět, zda budou určeny pro distribuci do ciziny či pouze pro český trh. Nebyl vytvořen produktový list, předpokládaný ujednáním článku 6 odst. 6. 3. Smlouvy, ve kterém měla být uvedena bližší specifikace typu bankovních operací, které bude možné jejich prostřednictvím realizovat.
5. Žalovaná v průběhu trvání Smlouvy na splnění svého smluvního závazku vynaložila částku převyšující složenou zálohu, když prokázala průběžnou práci na projektu a vyplacení částek souvisejících se zajištěním tvorby platebních karet.
6. Dle článku 6. 7. písm. c/ Smlouvy však jednoznačnou povinností žalobkyně bylo poskytnout žalované seznam *Koncových uživatelů*, jako nezbytný krok k personalizaci karet. Tuto součinnostní povinnost, kterou měla splnit **do 31. 7. 2018**, nesplnila (tuto skutečnost ani netvrdila). Bez konkrétních *Koncových uživatelů*, jak se strany v průběhu sporu shodly, nebylo možné vytvořit žádnou personalizovanou platební kartu. Maximálně elektronickou peněženku bez údajů o majiteli se značně omezenými funkcemi, což nebylo cílem ani jedné ze stran.
7. V článku 7. 1. se žalovaná zavázala *zajistit* nejpozději během šesti měsíců od uzavření Smlouvy (**do 6. 10. 2018**) *výrobu* karty a *přípravu* její personalizace v počtu minimálně 5 000 kusů prémiové karty (VISA Platinum/MasterCard World Elite) a 10 000 kusů klasické karty (VISA Classic/MasterCard Standard).
8. Žalobkyně dne 10. 12. 2018 od smlouvy odstoupila pro podstatné porušení smluvních podmínek s odkazem na ustanovení čl. 18 odst. 18. 8. V tomto jednostranném právním úkonu po citaci čl. 6, odst. 6. 1., 6. 3., 6. 8. písm. d/, písm. e/ a čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 8. 4. uvedla mimo jiné, že „důvodem pro odstoupení je skutečnost, že žalovaná nezajistila výrobu a dodávku požadovaných Karet, a to přestože byl Klient vždy připraven poskytnout Vaší společnosti patřičnou součinnost...“.
9. Právní institut odstoupení od smlouvy si strany upravily jednak v článku 22. odstavec 22. 5., vylučující možnost aplikace ustanovení § 2002 až 2004 o. z., tedy zakazující odstoupení od smlouvy pro její porušení podstatným způsobem, a dále v článku 18. odstavci 18. 8. Smlouvy, který naopak pro případ *nezajištění funkčnosti karet* tento způsob ukončení smluvního vztahu spolu s možností žádat vrácení složené zálohy žalobkyni umožňuje.
10. Při jednání o vypořádání vzájemných závazků po odstoupení od smlouvy strany jednoznačně deklarovaly, že již nemají zájem na dalším trvání smluvního vztahu. Smlouva tak zůstala nenaplněna.

11. Uvedené skutečnosti právně hodnotil zejména dle § 574, § 1726, § 1746 odst. 1,2, § 1968, § 1982 odst. 1,2 o. z., § 2002 až § 2004 o. z., § 2586 a násl. i § 2993 věty třetí o. z.
12. Dospěl k závěru, že Smlouva uzavřená účastnicemi má povahu smlouvy smíšené (§ 1746 o. z.), když jejím předmětem nebyla pouze povinnost žalované Karty vytvořit, ale následně je i spravovat. V části závazku vyrobit, personalizovat a dodat platební karty pak vztah stran představuje smlouvu o dílo, a řídí se tak příslušnými ustanoveními § 2586 a násl. o. z.
13. Konstatoval, že kontraktační proces a jeho výsledek v podobě Smlouvy trpěl značnými nedostatky, když strany si nebyly schopny jednoznačně upravit některé své povinnosti, a smlouva tak mimo jiné postrádá konkrétní způsob předání Koncových uživatelů, jenž byl dle čl. 6. 7. písm. c/ jednoznačným závazkem žalobkyně. Přesto je třeba ji hodnotit v souladu s výkladovým pravidlem in favorem negotii (vše ve prospěch existence, platnosti jednání) jako platně uzavřenou za situace, kdy obě strany se jí v souladu s ust. § 1726 věty první o. z. cítily být vázány a jednaly podle ní.
14. Platným hodnotil i článek 22 odstavce 22. 5. Smlouvy, vylučující možnost odstoupení od smlouvy dle § 2002 až § 2004 o. z. pro její porušení podstatným způsobem. Uvedl, že s ohledem na smíšenou povahu dojednaného kontraktu lze toto ujednání hodnotit jako platné, když strany měly zájem na dlouhodobější spolupráci, a proto obecnou aplikaci těchto dispozitivních ujednání občanského zákoníku vyloučily. S ohledem na účel tohoto článku (zajištění dlouhodobější spolupráce) i skutečnost, že obě strany zákaz shodně zatěžoval i zvýhodňoval, jej nelze hodnotit ani jako neplatný pro rozpor s dobrými mravy (§ 2 odst. 3 o. z.).
15. Argumentoval tím, že uvedený závěr o platnosti článku 22 není v rozporu ani s článkem 18. 8., když možnost odstoupení od smlouvy poskytuje žalobkyni jako objednatelce díla ve fázi dodání předmětu díla, neboť důvodem pro odstoupení je pouze nesplnění povinnosti zajistit funkční karty. V případě porušení závazku zajistit funkčnost karet (představující nově vytvořený předmět smlouvy o dílo), mohla žalobkyně jako jejich objednatelka získat zpět prostředky, které do zajištění jejich výroby ve formě zálohy vložila.
16. Odstoupení od smlouvy ze dne 10. 12. 2018 však hodnotil jako neplatné s tím, že důvod pro odstoupení, upravený v článku 18 odstavce 18. 8., nebyl naplněn, neboť žalovaná nemohla zajistit funkčnost karet, neměla-li k dispozici poskytnuté identifikační údaje *Koncových uživatelů*, které měla dodat žalobkyně. Přisvědčil tak obraně žalované, že dle § 1968 ve spojení s § 1975 o. z. nemohla být v prodlení se splněním své povinnosti uvedené v článku 7. odstavci 7.1. Smlouvy, když ve smyslu smluvního ujednání obsaženého v článku 6 odstavci 6. 7. písmena c) jí žalobkyně neposkytla součinnost nezbytnou k personalizaci karet.
17. Vzhledem k tomu, že i svým postojem ve sporu obě smluvní strany daly jasně najevo, že se pro futuro necítí jejím obsahem vázány, a tedy právní vztah založený smlouvou nadále netrvá, použil analogii zákona dle § 10 odstavce 1 o. z. na vypořádání vztahu mezi stranami ze zaniklého smluvního vztahu.
18. Aplikoval nejbližše použitelná ustanovení zákonné úpravy o bezdůvodném obohacení (§ 2991 a násl. o. z.). Vypořádání provedl dle § 2993 o. z. s tím, že při nenaplnění *Smlouvy* má žalobkyně právo na vrácení částky 2 000 000 Kč, kterou jako zálohu poskytla, a žalovaná má oproti tomu jako zhotovitelka díla právo na úhradu prostředků, které na splnění svého závazku dle *Smlouvy* ve prospěch žalobkyně vynaložila.
19. Za situace, kdy žalovanou vynaložená částka převyšuje složenou zálohu ve výši 2 000 000 Kč a dle § 2993 části druhé věty za středníkem o. z. žalovaná namítla započtení vynaložených nákladů v rozsahu zažalované částky 2 000 000 Kč (kompenzační námitka žalované), pohledávka žalobkyně vůči žalované z titulu zaplacené zálohy dle § 1982 odst. 1, 2 o. z. zanikla.
20. Nad rámec uvedeného pak uvedl, že i v případě platného odstoupení od *Smlouvy* by ve smyslu ustanovení § 2004 odstavce 1 o. z. došlo k jejímu zrušení od počátku, a vypořádání vzájemných pohledávek by bylo nezbytné provést podle stejných zásad, jaké jsou uvedeny v předchozím

odstavci. Proti právu žalobkyně domáhat se vrácení složené zálohy ve výši 2 000 000 Kč zakotveném v ustanovení článku 18. odstavci 18.8. Smlouvy, by přicházela v úvahu kompenzace částky vynaložené žalovanou na plnění závazku po dobu platného trvání smluvního vztahu obou stran.

21. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl a o nákladech řízení rozhodl podle zásady úspěchu ve věci, vyjádřené v ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., když neúspěšně žalobkyni uložil povinnost uhradit žalované na jejich náhradu částku 191 050 Kč, stanovenou dle vyhl. č. 177/1996 Sb..
22. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně včasné odvolání. Ohradila se zejména proti skutkovým zjištěním prvostupňového soudu, když setrvala na svém tvrzení, že předpoklad pro odstoupení od smlouvy dle čl. 18. 8. byl naplněn, neboť žalovaná ve smluvním termínu nesplnila závazek dodat jí prvních 15 000 kusů funkčních karet. Akcentovala, že závěr prvoinstančního soudu o existující objednávce na jejich výrobu u subdodavatele žalované není podstatný; významné je pouze to, že žalovaná je v termínu nedodala. Citlivé informace o *Konečných uživateli*ch byla připravena žalované dodat na její webové rozhraní, a chybělo jen připravit nástroje, aby stránky byly oddělené, k čemuž již nedošlo právě proto, že od smlouvy odstoupila z důvodu, že žalovaná nebyla schopná funkční karty zajistit. Vymezila se tak proti neplatnosti odstoupení od smlouvy i kompenzabilnosti částek, které měla žalovaná v době trvání smluvního vztahu na splnění svého závazku vynaložit. Navrhla, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek tak, že žalobě v plném rozsahu vyhovějí a přizná jí i plnou náhradu účelně vynaložených nákladů před soudy obou stupňů.
23. Žalovaná se ve vyjádření k odvolání plně ztotožnila se skutkovými i právními závěry soudu prvního stupně. Vymezila se vůči odvolacím argumentům žalobkyně, když zčásti zopakovala či parafrázovala svá dosavadní stanoviska a odůvodnění napadeného rozhodnutí. Navrhla, aby odvolací soud rozsudek jako věcně správný potvrdil a uložil žalobkyni zaplatit jí náklady odvolacího řízení.
24. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, dle ustanovení § 212 a § 212a o. s. ř., a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
25. Odvolací námitky žalobkyně se týkají zejména hodnocení provedených důkazů, když soudu předkládá vlastní verzi jejich hodnocení.
26. Uvedené výhrady však odvolací soud nesdílí, neboť hodnocení důkazů prvoinstančním soudem bylo provedeno plně v souladu s ustanovením § 132 o. s. ř. Soud I. stupně pak v souladu s ust. § 157 odst. 2 o. s. ř. jasným a podrobným způsobem uvedl, jakými logickými úvahami se při hodnocení důkazů řídil, které skutečnosti má prokázány, které nikoliv a proč neprovedl další důkazy. Pečlivě se zabýval všemi poznatky zjištěnými v průběhu dokazování, z odůvodnění rozsudku jsou skutková zjištění jasná, přehledná, z nich učiněný skutkový závěr je jejich logickým, výstižným shrnutím, a je i dostatečným podkladem a východiskem pro právní hodnocení věci. Odvolací soud se ztotožňuje i s tímto právním hodnocením a v plném rozsahu na ně odkazuje.
27. Odvolací soud souhlasí s právním hodnocením smluvních ujednání, které upravují odstoupení od smlouvy (čl. 22 odstavce 22. 5. a čl. 18 odst. 18. 8. Smlouvy). Tato jsou nepochybně platná, když z jejich účelu je patrné, že vzhledem k povaze předmětu smíšené smlouvy se doplňují; článek 18 odst. 18. 8. představuje výjimku z obecného zákazu odstoupení deklarovaného v čl. 22 právě pro případ porušení závazku dodat funkční karty (představující nově vytvořený předmět smlouvy o dílo), a umožnil tedy žalobkyni vztah v jeho počáteční („výrobní“) fázi (zajištění výroby funkčních karet) ukončit, a získat tak zpět prostředky, které do zajištění jejich výroby ve formě zálohy vložila. Obecný zákaz dotčený touto výjimkou je třeba vyložit jako nástroj ochrany prvotních nákladů, když ziskovost měla být zajištěna až využíváním karet (po jejich zprovoznění, např. jejich správou i dalšími nasmlouvanými činnostmi), tedy jako pojistku pro to, aby po vložených investicích, nebyl smluvní vztah předčasně ukončen. Ani opačný výklad by ovšem v daném případě neměl vliv na konečný výsledek sporu, když důvodem pro zamítnutí žalobního požadavku je závěr, že žalovaná své smluvní závazky podstatným způsobem neporušila.

28. Lze totiž přisvědčit soudu I. stupně, že za situace, kdy v řízení bylo zjištěno, že žalobkyně nesplnila závazek předat žalované do 31. 7. 2018 *seznam Koncových uživatelů*, který předpokládal její aktivní jednání, dostala se 1. srpna 2018 se splněním svého součinnostního závazku do prodlení.
29. Tím, že poskytnutí této součinnosti bylo nezbytné k zajištění výroby funkčních karet, když bez ní nebylo možné vytvořit žádnou personalizovanou platební kartu (maximálně elektronickou peněženku bez údajů o majiteli se značně omezenými funkcemi, což nebylo cílem ani jedné ze stran), nedostala se žalovaná se *zajištěním jejich výroby* do prodlení. Nebyl tak naplněn důvod pro odstoupení od smlouvy ve smyslu článku 18 odstavec 18.8. Smlouvy, a tento jednostranný úkon žalobkyně je dle § 580 odst. 1 o. z. neplatný.
30. Správný je rovněž závěr prvoinstančního soudu o zániku smluvního vztahu v důsledku jednání stran, které při jednání o sporných závazcích i v průběhu sporu daly jednoznačně najevo, že se již necítí smluvními závazky vázány, a tedy jejich právní vztah založený smlouvou nadále netrvá. Stejně tak nelze nic vytknout způsobu vypořádání stran zaniklého smluvního vztahu dle § 2991 a následujících o. z., v rámci kterého soud shledal oprávněnou obranu žalované kompenzační námitkou vynaložených nákladů v době trvání smluvního vztahu v rozsahu zažalované částky.
31. Z výše uvedených důvodů proto odvolací soud napadený zamítavý výrok o věci samé (I.) jako věcně správný potvrdil. Stejně postupoval i ve vztahu k nákladovému výroku (II.), když prvostupňový soud aplikoval příslušná ustanovení procesního předpisu (§ 142 odst. 1 o. s. ř.), a neúspěšnou žalobkyni zavázal k náhradě nákladů řízení, jejichž výši správně stanovil (dle vyhl. č. 177/1996 Sb.).
32. O nákladech odvolacího řízení rozhodl rovněž podle zásady úspěchu ve věci vyjádřené v ust. § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř., když i v tomto stadiu řízení byla žalovaná plně úspěšná. Ty sestávají ze dvou úkonů právní služby po 16 300 Kč za sepis vyjádření a účast u odvolacího jednání (§ 7 bodu 6. vyhlášky číslo 177/1996 Sb., advokátního tarifu) a dvou paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč; celkem tak činí 33 200 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do dvou měsíců od jeho doručení podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR, a to prostřednictvím soudu prvního stupně za splnění podmínek dle § 237 o. s. ř. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat dovolací soud. Dovolatel musí být zastoupen advokátem.

Praha 2. září 2021

JUDr. Naděžda Javůrková v. r.
předsedkyně senátu